

ת"פ 29733/03/15 - מדינת ישראל נגד ר' ב'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

21 אוקטובר 2015

ת"פ 29733-03-15 מדינת ישראל נ'
ב'(עציר)

ת"פ 29762-03-15

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ר' ב' (עציר)

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איציק אמיר

ב"כ הנאשם עו"ד אדווה וייצמן

הנאשם ע"י ליווי

הדיון מתורגם לשפה הרוסית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום מתוקן כמבוקש.

המזכירות תסרוק עותק מכתב האישום המתוקן ל"נט המשפט".

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ו, 21/10/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בהתאם להודאת הנאשם, אני מרשיעה אותו בעבירות הבאות:

1. תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג, עבירה על סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. איומים, עבירה על סעיף 192 לחוק העונשין.
3. העלבת עובד ציבור, עבירה על סעיף 288 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ו, 21/10/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בגדר הסדר הטיעון תוקן כתב האישום מבחינת עבודותיו במידת מה לקולא, ובסופו של דבר הורשע הנאשם בכך שביום 9.3.2015 על רקע וויכוח בינו לבין המתלוננת, שהיא בת זוגו, בדירת מגוריהם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף לפיה בקבוק וודקה והכריח אותה לשתות ממנו, חנק אותה, היכה בפניה ובעין ימין, עד שהמתלוננת קראה לעזרה. באותן נסיבות, איים הנאשם על המתלוננת. למתלוננת נגרמו חבלות. בנוסף, הורשע הנאשם בהעלבת שוטר.

הצדדים הציגו לביהמ"ש הסדר טיעון עונשי מוסכם.

דומה שאין צורך להכביר מילים אודות חומרת המעשים. מדובר באלימות בדרגה גבוהה, בתוך התא המשפחתי, והמעשים נפסדים ויש להוקיעם בדרך של ענישה מוחשית. הסכמת הצדדים בכל הנוגע למרכיבי הענישה, פותרת אותי מן הצורך לקבוע מתחמי ענישה. עם זאת, אציין כי מדובר בהסכמה המצויה בתחתית מתחמי הענישה, וייתכן שאף סוטה

עמוד 2

ממנה לקולא, אך בהסכמה שבנסיבות העניין היא סבירה וראויה לכיבוד, בשל הטעמים שלהלן:

ראשית, הדיון היה קבוע היום לשמיעת ראיות, המתלוננת לא התייצבה, מסרה שאין בכוונתה להתייצב, מסרה שהיא מבקשת לשחרר את הנאשם, שהוא בן זוגה, שהוא לא עשה כלום. היא לא מעוניינת להעיד. הובהר ע"י הצדדים, כי קושי ראיתי זה בהתנהלות המתלוננת התבטא כבר משלב החקירה. בנסיבות אלה, ברור כי צפוי היה קושי ראיתי בקידומו של התיק.

שנית, הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי וחסך בעיקר את אי הנעימות מבחינת המתלוננת במתן עדות.

שלישית, אינני מתעלמת מן הנסיבות האישיות של הנאשם, ובהן העובדה שבעבר הופסקו בעינינו הליכים מחמת מחלת נפש.

רביעית, לנאשם עבר פלילי עשיר, רלוונטי, למרבה הצער, ובהקשרו תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים שהוצגו לפני לצורך הפעלתם, בהתאם למוסכם.

מכלול הנתונים הללו, ובעיקר הקושי הראיתי, הביאו את הצדדים לגיבוש ההסכם, ואת ביהמ"ש למסקנה כי יש מקום לכבדו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל בתיק זה לתקופה של 4 חודשים. אני מפעילה את המאסר המותנה בת"פ 3460-05-14 למשך 5 חודשים. במצטבר לעונש המאסר. אני מפעילה את המאסר המותנה בת"פ 14622-12-13, בחפיפה חלקית ליתר העונשים, כך שחודש אחד יצטבר לעונשים שהוטלו, ושני חודשים יחפפו. בסה"כ ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר. מתקופה זו, ינוכו ימי מעצרו מיום מעצרו ביום 9.3.2015.

2. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות, למעט איומים.

3. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים משחרורו, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת איומים ועבירת העלבת עובד ציבור.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪, להימנע במשך שנתיים משחרורו מביצוע עבירת אלימות (למעט

איומים) כלפי בן זוג. לא יחתום הנאשם - ייאסר לתקופה של 30 ימים.

5. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ו, 21/10/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת